

پرده نقره‌ای

بابان «سبز» با چاشنی ظریف شجریان و فرشچیان

● **شرق:** مراسم اختتامیه جشنواره بین‌المللی فیلم سبز با حضور محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه، معصومه ابتکار، معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان حفاظت از محیط زیست، حجت‌الاسلام محمدعلی زم، محمود فرشچیان و تعدادی از هنرمندان سینما و تجسمی برگزار شد.در ابتدای مراسم فرهاد توحیدی، دبیر جشنواره بین‌المللی فیلم سبز، ضمن تشکر از معصومه ابتکار، رئیس سازمان حفاظت از محیط زیست و تمامی مدیران جشنواره که وی را در برگزاری این رخداد فرهنگی کمک کردند، اظهار کرد: «در یک هفته گذشته همان‌طور که فیلم‌ها نمایش داده شده، از تخریب جنگل‌ها، کشتار حیوانات، گونه‌های روبه‌انقراض و... صحبت شد. اما در برنامه‌ها و فیلم‌ها ندیدیم که از محیط زیست انسانی سخن گفته شود. به هر حال محیط زیست انسانی هم به اندازه طبیعت اهمیت دارد چراکه موضوعش درباره زندگی در ایران است.»دبیر پنجمین جشنواره بین‌المللی فیلم سبز با طرح این پرسش که این‌همه خشونت که این‌روزها در دنیا و بعضا در ایران دیده می‌شود از کجا می‌آید، ادامه داد: «محیط زیست انسانی به اندازه آب‌وهوای پاک برای ما اهمیت دارد و در ابتدای سخن باید از وزیر امور خارجه کشورمان آقای ظریف تشکر کنیم که درپه‌ای را برای گفت‌وگو در دنیا باز کردند».توحیدی افزود: «چرا وقتی نوبت برجام به مباحث داخلی می‌رسد، آن را چنین بد کنار می‌گذاریم درحالی‌که ما برادران دینی هستیم.»دبیر پنجمین جشنواره بین‌المللی فیلم سبز با انتقاد از ممنوع‌الصاداشدن محمدرضا شجریان، وی را صدای ماندگار آواز ایرانی خواند و افزود: «روح ملت ایران با صدای شجریان و صدای کمانچه کلهر تنیده شده است.»در ادامه این مراسم محمدجواد ظریف وزیر امور خارجه نیز گفت: «در صحنه هر وقت احساس می‌کنم معصومه ابتکار حضور دارد، فکر می‌کنم ایران به بهترین نحو معرفی می‌شود و همچنین خوشحالم که امروز فرشچیان را می‌بینم زیرا کارهای ایشان مبلغ هوش هنر و انسان‌دوستی ایرانی است.»وی ادامه داد: «ما مخالف خشونت علیه انسان و طبیعت و موجودات زنده هستیم و باید بتوانیم با هنرمان این فرهنگ غنی را به دور از دروغ‌ها و سیاهی‌هایی که در منطقه شکل گرفته، معرفی کنیم.»وزیر امور خارجه با بیان اینکه هنر ایرانی معرف یک فرهنگ بالاتر و برابر است، گفت: «خشونت و تدروی هیچ جایی در فرهنگ ما ندارد و ایران و اسلام بر حقوق و رعایت حقوق همه تاکید دارد.»ظریف ادامه داد: «امروز نیاز داریم اعلام کنیم هر روز زمین گرم‌تر می‌شود و به سمت نابودی می‌رود و باید این واقعیت را درک کنیم که تمام دنیا باید یکپارچه و یک‌جا برای حفظ محیط زیست تلاش کند و به یاد داشته باشیم که خطوط جغرافیایی در حفظ محیط زیست نقشی ندارد همان‌طور که امروز خشونت مرز ندارد.»وی ادامه داد: «همان خشونت‌ی که در سوریه است امروز در پاریس هم وجود دارد و همه در یک کشتی نشسته‌ایم و هیچ فردی را توان فرار از این واقعیت نیست و باید این را ببینیم که آینده همه ما به هم پیوسته است.»معصومه ابتکار درباره جشنواره فیلم سبز گفت: «باعث خوشبختی و شادمانی است که بالاخره بعد از ۱۰ سال توقف، این جشنواره بسیار بارزش را در هفته‌ای که سراسر جشن و شادمانی و ولادت حضرت ابوالفضل و امام حسین (ع) بود، برگزار کردیم.»معاون رئیس‌جمهور همچنین گفت: «خیلی خوشبختم که بعد از یک‌سال‌واندی تلاش که واقعا با امید و اعتقاد همراه بود، توانستیم جشنواره بین‌المللی فیلم سبز را با همه دشواری‌ها و فراز و نشیب‌ها و رکود و تعطیلی احیا کنیم. کار دشواری بود اما حمایت و انگیزه تک‌تک شما عزیزان در این مسئله مؤثر بود تا این کار شکل بگیرد و خدا را شکر امروز به نتیجه رسید.»بعد از آن، برگزیدگان این دوره جشنواره فیلم سبز معرفی شدند.

توضیح

● این هفته استثنائا ستون خرابات از جواد طوسی منتشر نمی‌شود.

امیر گنجوی، خبرنگار «شرق» در «کن»: شب گذشته، نخل طلای کن اهدا شد و شب قبل‌ترش نیز جوایز بخش «نوعی نگاه» جشنواره کن داده شد و «خوشبخت‌ترین روز در زندگی الی ماکی» از کارگردان فنلاندی «جوهو کوسمانن»، جایزه بهترین فیلم این بخش را برد. این اولین فیلم بلند این کارگردان جوان فنلاندی است که چندسال قبل برنده جایزه بهترین فیلم بخش فونداسیون در کن شده بود. به‌دنبال موفقیت در بخش فونداسیون این امکان به کارگردان داده شد که اولین فیلم بلندش را به‌صورت تضمینی در بخش نوعی نگاه شرکت دهد. داستان فیلم فوق پیرامون بوکسوری به نام جوهو کوسمانن است که به‌دنبال موفقیت در فنلاند و اروپا این امکان برایش فراهم می‌شود که برای کسب مقام بهترین بوکسور سبک‌وزن جهان با قهرمان دنیا برگزار کند. زیبایی کار در این است که در اینجا کارگردان با استرواتیپ‌های مربوط به فیلم‌های ورزشی و به‌خصوص بوکس در سینما بازی کرده. درواقع فیلم‌های نسبتاً زیادی پیرامون بوکس و سینما در این چند دهه ساخته شده که الگویی خاص را برای فیلم این نمونه ژانر تازه ساخته‌اند. اگر در فیلم‌های فوق مردانی را می‌بینیم که ورزش را به همه‌چیز زندگی ترجیح می‌دهند، در اینجا بوکسور فوق

در حین تمرین‌کردن و آماده‌شدن برای مسابقه عاشق می‌شود و گاه عشق خود را به تمرین ترجیح می‌دهد. شخصیت مرد فیلم نشانی از مردان گاه تندخو و عصبی‌مزاج که در فیلم‌های سینمایی بوکس‌وار دیده‌ایم ندارد و روحیه او ملایم‌تر و شکننده‌تر است. او با ممارست زیاد از وزن خود می‌کاهد و برای روز مسابقه آماده می‌شود. در روز مسابقه جمعیت عظیمی از فنلاندی‌ها در استادیوم حاضر می‌شوند. تمامی پروسه او در حین آماده‌سازی ضبط شده و درواقع همه‌چیز برای جشن گرفتن و خوشحالی فنلاندی‌ها و بوکسور

امروز: تشییع پیکر پرویز کلانتری

نقاش کویر، میهمان خاک شد

شرق: آخرین خبرها از وضعیت پرویز کلانتری خوب نبود. همسرش گفته بود دیگر نمی‌تواند از راه دهان غذا بخورد و به او داروی ضداسفردگی داده می‌شود؛ بااین‌حال، مبارزه یک‌سال‌ونیمه‌ای برای زندگی، امیدها را برای تداوم حیات زنده نگه داشته بود اما نقاش کویر همراه با پایان اردیبهشت پرونده زندگی‌اش را هم بست. پرویز کلانتری، نقاش و تصویرساز شناخته شده ایرانی جمعه‌شب، ۳۱ اردیبهشت درگذشت. او از آذر سال ۹۳ در اثر سکته مغزی در بستر بیماری بود. گرچه نمی‌توانست صحبت کند اما دوستانی که به دیدارش می‌رفتند، می‌گفتند چشم‌هایش حرف می‌زند و خوشحالی ملاقات با اطرافیان را می‌توان از چهره‌اش فهمید. علاوه بر دید و بازدید، هنرمندان مختلفی تصمیم گرفتند که برای ایجاد روحیه و قدردانی از فعالیت‌هایی که کلانتری تاکنون انجام داده، برنامه‌هایی نیز برگزار کنند که ازجمله می‌توان به برگزاری نمایشگاه گروهی در نگارخانه «آشیان نقش و مهر» اشاره کرد. بااین‌حال در خبری که ایسا ۱۷ اردیبهشت از وضعیت این نقاش منتشر کرد، به نقل از فرح یوسفی، همسر پرویز کلانتری، آمده بود: «حدود دو ماه است که همسرم مطلقاً نمی‌تواند از طریق دهان غذا بخورد، حتی دروغ از یک قطره آب؛ به‌همین‌دلیل، از طریق لوله‌ای که به معده‌اش وصل است، به او داروی ضداسفردگی تزریق می‌شود، اما پرویز با چشمانش از وضعیتی

در‌خور توجه است. او همچنین یک تصویرگر حرفه‌ای بود، آثارش در این زمینه بر نسل‌های بعد هم تأثیر زیادی گذاشت و این نشان‌دهنده اهمیت اوست، چراکه فقط یک نقاش مهم می‌تواند از عهده چنین کاری برآید. نمی‌توان از نقاشی‌ها و تصویرگری‌های او تقلید کرد و همین موضوع باعث می‌شود وقتی به آثارش نگاه کنید، کلانتری را جست‌وجو کنید تا متوجه شویم پس‌زمینه‌های کاهگلی و زندگی‌های روستایی، از چه بخشی از شخصیت او نشئت گرفته است. کلانتری یک نویسنده حرفه‌ای با نوشته‌هایی شیرین و به‌دور از پیچیدگی نیز بود. فکر نمی‌کنم وضعیت جهان با چنین پاکی‌هایی تحول پیدا کند، بااین‌حال آثاری همچون آنچه از کلانتری برجای مانده، قطعا زمان‌هایی که پیچیدگی‌های زندگی به افراد فشار می‌آورد، تأثیرگذار است. باید به آثارش نگاه کرد و در میان سادگی آنها، این را دریافت که پیروزی قطعا با پاکی است.

پیروزی قطعا با پاکی است

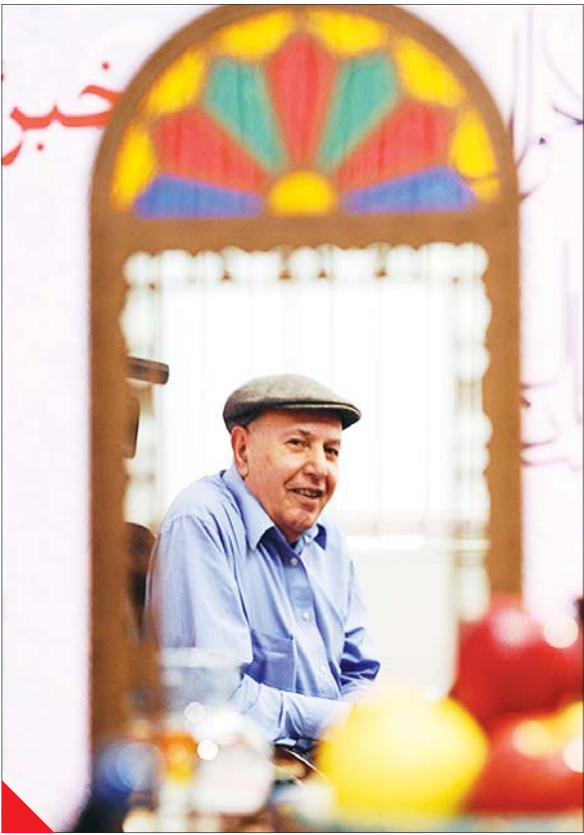
آر دین آفداشلو
نقاش

درگذشت پرویز کلانتری بسیار متأثرم کرد. کلانتری از نسل هنرمندانی بود که با یکدیگر همراه و همدل بودند. او در طول عمرش ضمن اینکه با انرژی مافوق تصور، آثار زیادی خلق کرد، توانست شیوه شخصی‌اش را نیز پیدا کند و این پرکاری نصیب هر نقاشی نمی‌شود. می‌توان او را یک نقاش قصه‌گو توصیف کرد. او در آثارش آدم‌های ساده و زندگی روستایی را به تصویر کشید که ناشی از قلب مهرپاشش بود؛ البته اگر او این زندگی‌های ساده را در نقاشی‌هایش می‌آورد، لیلی بر ساده‌انگاری او نبود، بلکه کلانتری فردی پاک، باصفا و باسواد بود. جایگاه پرویز کلانتری در هنر مدرن ایران مشخص و

علی‌اکبر صادقی
نقاش و انیماتور

روز جمعه (۳۱ اردیبهشت) که پرویز کلانتری درگذشت، به‌همراه تعدادی از دوستان به کرج رفته بودیم. ساعت ۱۱ شب که نگار (دختر پرویز کلانتری) تماس گرفت و گفت پدرش فوت کرده، خودمان را

عکس: بهار اسدی

زندگی از جنس خاطره است

غلامحسین نامی
نقاش

«هم‌سفران یکی‌یکی داخل کادر می‌شوند و یک شاخه گل سپید روی سنگ گور سهراب سپهری می‌گذارند و از کادر خارج می‌شوند، اول ژازه طباطبائی بعد غلامحسین نامی و همسرش و به ترتیب مسعود عریضاهی، مجابی و همسرش، زرین کلک و خانواده، پرویز کلانتری و بانو، نادر جهانگیری و بانو.....».

پرویز جان، چه زیبا و دلنشین نوشتی سفر پرخاطره و تاریخی خودمان را به کاشان و دیدارمان از مزار سهراب سپهری عزیز در کتاب «نچه نه، فقط بگو: شدند اسماعیل»، با عنوان «این کوزه چمن عاشق زاری...» که بزرگوارانه آن را به من تقدیم کردی. همیشه اندیشه پویا و

«پرویز» و نسل آینده

بود. از نظر اخلاقی بسیار پاک بود و روح لطیف و آرامی داشت البته این به آن معنا نیست که نسبت به مسائل اجتماعی بی‌تفاوت باشد و اتفاقاً ناراحتی‌های اجتماعی او را هم آندوهگین می‌کرد، حتی فکر می‌کنم یکی از دلایل مرضیه‌هایش همین بود که از ناراحتی دیگران ناراحت می‌شد. به‌غیر از اینها اگر از

عکس: Gettyimages

گزارش روز آخر جشنواره «کن»

نخل طلا اهدا شد

که با وجود آنکه ورهوف ۷۶ساله است اما هنوز دود از کنده بلند می‌شود. ماجرای فیلم پیرامون تعرض به یک زن است و راه تقابل با آن، روش داستان‌گویی با تمامی داستان‌های مربوط به زن و تعرض تفاوت دارد. با وجود آنکه زن مورد تعرض قرار می‌گیرد اما نه به پلیس و نه به مردی مراجعه می‌کند و خود تصمیم می‌گیرد که فرد تعرض‌گر را پیدا کند و از او انتقام بگیرد. روش پردازش ورهوفن فیلم را بی‌نهایت درخشان کرد. فیلم با سکانسی درخشان آغاز می‌شود که در آن گریه‌ای در حال زل‌زلن به صحنه‌ای است که ما فقط صدای آن را می‌شنویم. با جرخش دوربین مشخص می‌شود که مردی ماسک‌پوش به خانه زن قهرمان فیلم که تنها در حومه پاریس و در یک خانه نسبتاً بزرگ زندگی می‌کند وارد شده و به او تعرض کرده است. با فرار مهاجم زن را می‌بینیم که به آرامی از زمین بلند می‌شود خود را جمع می‌کند و با خونسردی او را می‌بینیم که نوشدنی برمی‌دارد و می‌نوشد. هیچ خبری از شکستگی که زن نیست، تنها چندروز بعد در جریان

زیر آسمان فیروزهای

نوای کمانچه کلهر در تالار وحدت پیچید

● **شرق:**پس از سال‌ها نوای کمانچه کلهر در تالار وحدت پیچید. پس از تمام جنجال‌ها و اتفاقات اخیر در روند برگزاری کنسرت‌ها و از جمله لغو کنسرت کیهان کلهر در نیشابور با وجود اخذ تمام مجوزها و مراحل قانونی، سرانجام او و گروهش توانستند در تالار وحدت روی صحنه بروند. به گزارش سایت خبری و تحلیلی «موسیقی ایرانیان» و به نقل از «هنرآنلاین»، شامگاه شنبه یکم خرداد، کنسرت موسیقی «بردیگان باغ سکوت» به سرپرستی کیهان کلهر در تالار وحدت برگزار و با استقبال کم‌نظیری مواجه شد. کیهان کلهر پس از شش‌سال دوری و با سه نوازنده بار دیگر روی صحنه رفت. نوید افقه، نوازنده تنبک، علی بهرامی‌فرد، نوازنده سنتور و هادی آذربیر، نوازنده تار، نوای کمانچه کلهر را در این اجرا همراهی کردند. این گروه اجرایی خود را با پیش‌درآمد «سرمست»، ساخته علی بهرامی‌فرد آغاز کرد. اجرای این گروه و به‌ویژه تک‌نوازی کلهر حضاران در تالار وحدت را به شوق آورد. همچنین اجرای آهنگ «عیب مه‌گین» براساس ملودی کرمانجی، تجربه جدیدی را برای تماشاگران و حضاران در سالن رقم زد زیرا برای نخستین‌بار شنونده آواز کیهان کلهر بودند. در این قطعه آرام، کلهر کلامی ساده را خواند و پس از آن ملودی این قطعه برای مدتی طولانی تکرار شد. آخرین بخش این کنسرت اجرای قطعه‌ای خراسانی با عنوان «طرقه» بود که برخلاف اجراهای قبل در دو آلبوم «شب، سکوت، کویر» و «شهر خاموش» که با ستار اجرا شده بود، این‌بار با کمانچه اجرا شد. با پایان‌یافتن کنسرت و تشویق طولانی حضاران، گروه بار دیگر به صحنه بازگشت و با اجرای قطعه‌های دیگر کار خود را به‌عنوان اولین شب کنسرت به پایان رساند. «بردیگان باغ سکوت» سوم، چهارم، پنجم، ششم، یازدهم و دوازدهم خرداد نیز در ساعت ۲۱:۳۰ در تالار وحدت اجرا می‌شود.

گالری گردی

جقاشی‌های کاوه

احمد طالبی‌نژاد

● نقش خانم لی‌لی گلستان و گالری معروفش شناسان، بر اهالی هنرهای تجسمی پوشیده نماند. در راستای همدین تلاش مستمر، روز جمعه بیست و چهارم اردیبهشت، نمایشگاه جقاشی‌های کاوه باری، با حضور گروهی از دوستان‌اران هنرهای تجسمی در این گالری گشایش یافت. مجموعه‌ای از تابلوهای فلزی (عمدتاً مس) که باری خود نام «جقاشی» بر آنها نهاده است، یعنی تصاویر و نقش‌ و نگاره‌هایی که با ضربه چکش و به مدد قطعات فلز و ضربه چکش خلق شده‌اند. نقاش یا بهتر بگوییم مجسمه‌ساز کوشیده است با استفاده از قطعات کوچک فلز، تصاویری سه‌بعدی خلق کند که ترکیبی خوشایند دارند و مخاطب را با خود درگیر می‌کنند. چهره‌های گوناگون و سرشار از مفهوم، نقش عمده‌ای در این مجموعه دارند و شیوه و میزان خلاقیت هنرمند تا حدی است که به قول هوشنگ گلמکانی در بروشور نمایشگاه، غافلگیرکننده‌اند. تقریباً اغلب کسانی که در روز گشایش به دیدار این آثار آمده بودند، بر سر همین نکته (غافلگیرکننده‌بودن) اتفاق نظر داشتند؛ چه آنان که کاوه باری را می‌شناختند و چه مشتریان دائمی گالری گلستان. شاید از نظر ما کاوه را می‌شناسیم- او برادر عباس باری مدیر اجرایی ماهنامه فیلم است- این غافلگیری، نمود بیشتری داشت. چون اصلاً فکرش را نمی‌کردیم مرد آرام و مودبی که سال‌ها همکار برادرش را امور اجرایی بود، از چنین خلاقیتی برخوردار باشد. نظم، تقارن، طرافت و درمجموع، سلیقه هنرمندانه‌ای که در پس این آثار دیده می‌شود، به گنجی نهفته می‌ماند که به‌طور ناگهانی از کنجینه‌ای پنهان کشف شده باشد. البته می‌دانیم دست‌کم در ایران، این شیوه مسبق به‌سابقه است و مدعش ژانر طباطبائی، نیم قرن پیش، چنین سبک و سبایی را در آفرینش هنری ابداع کرد. هرچند آثار او بیشتر در حوزه تندیس‌سازی قرار می‌گیرد، اما کاوه کوشیده است مرز بین تندیس و نقاشی را بردارد و از تلفیق این دو هنر، شکل تازه‌ای از خلاقیت هنری را ارائه دهد؛ آثاری که هم می‌تواند بر دیوار آویخته شوند و هم در طاقچه قرار گیرند.

خواب است پروانه
به‌تقدیر از کارگردان، پردیس سینمایی فرهنگ پردیس سینمایی کورش پردیس سینمایی چارسو خانه هنرمندان، موزه سینما پردیس سینمایی میز، (مشهد) تالار سینمایی سوره (اصفهان) هنروچهره(تهران) پردیس سینمایی فرین (کرج)

acinema.ir